

31964L0432

29.7.1964

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

121/1977

DYREKTYWA RADY
z dnia 26 czerwca 1964 r.
w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy
bydłem i trzodą chlewną

(64/432/EWG)

RADA EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY GOSPODARCZEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43 i art. 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

jest już stosowane rozporządzenie Rady nr 20 w sprawie stopniowego ustanawiania wspólnej organizacji rynku mięsa wieprzowego ⁽³⁾, analogiczne rozporządzenie zostanie przyjęte w stosunku do rynku mięsa wołowego; ponadto rozporządzenia te stosuje się w handlu zwierzętami żywymi;

rozporządzenie Rady nr 20 zastępuje liczne tradycyjne środki ochrony stosowane na granicy jednolitym systemem zaprojektowanym w szczególności do ułatwienia handlu wewnątrzspółnotowego; zaś rozporządzenie, które ma zostać przyjęte w odniesieniu do rynku mięsa wołowego również posłuży usuwaniu przeszkód w handlu na tym rynku;

tak długo jak handel wewnątrzspółnotowy na rynku mięsa wołowego będzie utrudniony ze względu na różnice między wymaganiami zdrowotnymi Państw Członkowskich, tak długo wprowadzenie wyżej wymienionych rozporządzeń nie przyniesie spodziewanego efektu;

aby wyeliminować te różnice, należy przedsięwziąć środki w ramach wspólnej polityki rolnej zgodnie z już przyjętymi lub będącymi w przygotowaniu rozporządzeniami w sprawie stopniowego ustanawiania wspólnej organizacji rynków; zaś w związku z powyższym przepisy dotyczące problemów natury sanitarnej muszą zostać zbliżone;

prawo Państw Członkowskich zgodnie z art. 36 Traktatu do dalszego stosowania zakazów lub ograniczeń przywozu, wywozu lub tranzytu dóbr uzasadnione względami ochrony zdrowia ludzi i zwierząt nie zwalnia ich jednak z obowiązku zbliżania przepisów, na których te zakazy i ograniczenia są oparte, o ile różnice te utrudniają wprowadzenie i funkcjonowanie wspólnej polityki rolnej;

w kontekście zbliżenia przepisów, od krajów wysyłki wymaga się zapewnienia, że bydło i trzoda chlewna hodowlane, rzeźne lub przeznaczone do produkcji, miejsca, z których te zwierzęta pochodzą i są wysyłane oraz wykorzystywane środki transportu spełniają określone wymagania sanitarne tak, aby mieć pewność, że zwierzęta nie są źródłem chorób zakaźnych;

aby Państwa Członkowskie mogły być pewne, że wymagania te są spełnione, należy wydać przepis dotyczący świadectwa zdrowia wydawanego przez urzędowego lekarza weterynarii, które będzie towarzyszyło zwierzętom do miejsca przeznaczenia;

Państwa Członkowskie muszą mieć prawo do zakazu wpuszczenia na swoje terytorium bydła i trzody chlewnej, jeżeli okaże się, że zwierzęta chorują na chorobę zakaźną lub są o to podejrzane; mogą roznosić taką chorobę nie chorując na nią czy też nie spełniają przepisów sanitarnych Wspólnoty;

ponieważ nie ma powodu, dla którego należy zezwalać Państwu Członkowskim na wprowadzanie zakazu wwozu bydła i trzody chlewnej na swoje terytorium z przyczyn innych niż względy zdrowotne; na wniosek wysyłającego lub jego pełnomocnika powinno się zezwolić na powrót transportu zwierząt do kraju wysyłki, chyba że okoliczności wskazują inaczej;

⁽¹⁾ Dz.U. 61 z 19.4.1963, str. 1254/63.

⁽²⁾ Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 2009/64.

⁽³⁾ Dz.U. 30 z 20.4.1962, str. 945/62.

w związku z powyższym w przypadku wprowadzenia zakazu lub ograniczenia powinno się powiadomić nadawcę, jego pełnomocnika lub właściwe władze centralne kraju wysyłki, o przyczynach podjęcia takich środków;

w przypadku zaistnienia sporu między wysyłającym a Państwem Członkowskim stanowiącym kraj przeznaczenia przesyłki, może on zasięgnąć opinii eksperta ds. weterynarii, wybranego przez siebie z listy sporządzonej przez Komisję;

w niektórych wypadkach i dla określonej kategorii zwierząt ogólne przepisy niniejszej dyrektywy mogą ulec złagodzeniu bez ponoszenia ryzyka zdrowotnego; umożliwiając wprowadzenie w Państwach Członkowskich będących odbiorcami przesyłek odstępstw ogólnych lub szczególnych od przepisów;

w dziedzinach, w których występują szczególne problemy zbliżenie przepisów Państw Członkowskich nie może zostać dokonane bez uprzedniego przeprowadzenia dokładnych badań;

uproszczona procedura wprowadzania poprawek może być zastosowana w odniesieniu do załączników B–D, obejmujących przepisy natury technicznej podlegające zmianom; w związku z powyższym należy Komisji zapewnić możliwość wprowadzania takich poprawek po konsultacji z Państwami Członkowskimi,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa odnosi się do handlu wewnątrzspółnotowego zwierzętami hodowlanymi, produkcyjnymi lub przeznaczonymi do uboju z gatunków bydła i trzody chlewnej.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „gospodarstwo” oznacza znajdujące się na terytorium Państwa Członkowskiego przedsiębiorstwo rolne lub handlowe pod urzędowym nadzorem, w którego pomieszczeniach stale trzymane są zwierzęta hodowlane, rzeźne lub przeznaczone do produkcji;
- b) „zwierzęta przeznaczone do uboju” oznaczają zwierzęta z gatunku bydła lub trzody chlewnej, które po przywiezieniu do kraju przeznaczenia zostaną dostarczone prosto do rzeźni lub na rynek sąsiadujący z rzeźnią. Zgodnie z obowiązującymi tam przepisami wszystkie zwierzęta, w szczególności pochodzące z rynku, mogą być przewiezione jedynie do rzeźni wyznaczonej do tych celów przez właściwy organ centralny. W ostatnim przypadku ubój zwierząt powinien być dokonany w takiej rzeźni nie później niż siedemdziesiąt dwie godziny po dostarczeniu ich na rynek;
- c) „zwierzęta hodowlane lub przeznaczone do produkcji” oznaczają zwierzęta z gatunku bydła lub trzody chlewnej inne niż te, określone w lit. b), w szczególności zwierzęta przeznaczone do hodowli, produkcji mleka lub mięsa lub wykorzystywane do pracy;
- d) „bydło wolne od gruźlicy” oznacza bydło spełniające warunki ustanowione w załączniku A pkt I ppkt 1;
- e) „pogłowie bydła oficjalnie uznane za wolne od gruźlicy” oznacza pogłowie bydła spełniające warunki ustanowione w załączniku A pkt I ppkt 2;
- f) „bydło wolne od brucelozy” oznacza bydło spełniające warunki ustanowione w załączniku A pkt II ppkt 1;
- g) „pogłowie bydła oficjalnie uznane za wolne od brucelozy” oznacza pogłowie bydła spełniające warunki ustanowione w załączniku A pkt II część A ppkt 2;
- h) „pogłowie bydła wolne od brucelozy” oznacza pogłowie bydła spełniające warunki ustanowione w załączniku A pkt II część A ppkt 3;
- i) „trzoda chlewna wolna od brucelozy” oznacza trzodę chlewną spełniającą warunki ustanowione w załączniku A pkt II część B ppkt 1;
- k) „trzoda chlewna oficjalnie uznana za wolną od brucelozy” oznacza trzodę chlewną spełniającą warunki ustanowione w załączniku A pkt II część B ppkt 2;
- l) „strefa wolna od choroby zakaźnej” oznacza strefę o średnicy 20 km, w której stosownie do oficjalnych danych przez okres przynajmniej trzydziestu dni przed załadunkiem nie stwierdzono:
 - i) przypadków zachorowań na pryszczycę bydła;
 - ii) przypadków zachorowań na pryszczycę, pomór czy paraliż zakaźny świń (choroba cieszyńska);
- m) „choroby podlegające obowiązkowi deklaracji” oznacza choroby ujęte w załączniku E;
- n) „urzędowy lekarz weterynarii” oznacza lekarza weterynarii wyznaczonego przez właściwy organ centralny Państwa Członkowskiego;
- o) „kraj wysyłki” oznacza Państwo Członkowskie, z którego bydło i trzoda chlewna są wywożone do innego Państwa Członkowskiego;
- p) „kraj przeznaczenia” oznacza Państwo Członkowskie, do którego bydło i trzoda chlewna są przywożone.

Artykuł 3

1. Każde Państwo Członkowskie zapewnia, że z jego terytorium do innego Państwa Członkowskiego wysyłane jest jedynie bydło i trzoda chlewna spełniające warunki wskazane w ust. 2, uwzględniające odpowiednio przepisy ust. 7, a także warunki specjalne ustanowione dla określonych kategorii bydła i trzody chlewnej zawarte w ust. 3–6.

2. Bydło i trzoda chlewna, których dotyczy niniejsza dyrektywa:

a) nie mogą wykazywać żadnych klinicznych objawów chorobowych w dniu załadunku;

b) muszą pochodzić z gospodarstwa, które formalnie spełnia następujące warunki:

i) jest usytuowane w centrum strefy wolnej od chorób zakaźnych;

ii) przez okres przynajmniej trzech miesięcy przed wysyłką nie stwierdzono w nim przypadków zachorowań na pryszczycę i gruźlicę u bydła, brucelozę bydła i trzody chlewnej, pomoru i paraliżu zakaźnego (choroby cieszyńskiej) w przypadku trzody chlewnej;

iii) przez okres przynajmniej trzech miesięcy przed wysyłką nie stwierdzono w nim innych chorób podlegających obowiązkowi zwalczania, wywołujących zakażenia u gatunków zwierząt o których mowa;

c) zwierzęta hodowlane lub przeznaczone do produkcji powinny przebywać w gospodarstwie, określonym w lit b) przez okres co najmniej trzydziestu dni przed terminem wysyłki. Urzędowy lekarz weterynarii może zaświadczyć, że zwierzęta pozostawały w gospodarstwie przez okres trzydziestu dni przed terminem wysyłki. W przypadku zwierząt oznaczonych w sposób wskazany w lit. d) i pozostających pod urzędowym nadzorem weterynaryjnym, można w ten sposób poświadczyć ich przynależność do gospodarstwa;

d) muszą być oznakowane w urzędowy lub zatwierdzony przez urząd sposób przez zakładanie urzędowych kolczyków do znakowania bydła lub w przypadku trzody chlewnej pieczęci identyfikacyjnej;

e) z gospodarstwa muszą zostać wysłane prosto do miejsca załadunku:

i) unikając kontaktu ze zwierzętami parzystokopytnymi, za wyjątkiem bydła i trzody chlewnej, które spełniają warunki ustanowione dla handlu we Wspólnocie;

ii) posegregowane na zwierzęta hodowlane lub przeznaczone do produkcji oraz zwierzęta przeznaczone do uboju;

iii) w samochodach lub kontenerach uprzednio wyczyszczonych i zdezynfekowanych za pomocą środków zaakceptowanych urzędowo w kraju wysyłki;

e) muszą być załadowane na środek transportu przewożący je do kraju przeznaczenia zgodnie z warunkami przedstawionymi w lit. e) w określonym miejscu znajdującym się w centrum strefy wolnej od chorób zakaźnych;

f) po załadowaniu muszą niezwłocznie być przewiezione prosto do punktu kontroli granicznej kraju wysyłki;

g) w czasie transportu do kraju przeznaczenia muszą być zaopatrzone w świadectwo zdrowia zgodne z załączniku F (wzory I–V), wystawione w dniu załadunku co najmniej w języku kraju przeznaczenia z terminem ważności dziesięciu dni;

3. Bydło hodowlane lub przeznaczone do produkcji musi ponadto:

a) nie później niż piętnaście dni i nie wcześniej niż cztery miesiące przed załadunkiem zostać poddane szczepieniu przeciwko wirusowi pryszczycy typ A, O i C szczepionką zawierającą martwe wirusy, zatwierdzoną i kontrolowaną przez właściwy organ kraju wysyłki;

b) pochodzić z pogłowia oficjalnie uznanego za wolne od gruźlicy, samo nie może chorować na gruźlicę, a w szczególności musi mieć negatywny wynik śródskórnej próby tuberkulinowej przeprowadzonej zgodnie z przepisami załączników A i B;

c) pochodzić z pogłowia oficjalnie uznanego za wolne od brucelozy, samo nie może chorować na brucelozę, a w szczególności wynik serologicznej próby aglutynacyjnej na brucelozę przeprowadzanej zgodnie z przepisami załączników A i C musi być niższy niż 30 j.m./ml;

d) krowy mleczne nie mogą wykazywać objawów zapalenia wymion, a ponadto badanie mleka przeprowadzone stosownie do przepisów załącznika D muszą wykazać brak jakichkolwiek charakterystycznych oznak stanów zapalnych lub występowania mikroorganizmów chorobotwórczych.

4. Trzoda chlewna hodowlana lub przeznaczona do produkcji musi ponadto pochodzić z pogłowia wolnego od brucelozy, same nie mogą na nią chorować, w szczególności wynik serologicznej próby aglutynacyjnej na brucelozę przeprowadzanej zgodnie z przepisami załączników A i C musi być niższy niż 30 j.m./ml; wykonanie serologicznej próby aglutynacyjnej wymagane jest jedynie w przypadku osobników ważących powyżej 25 kg.

5. Na zwierzęta przeznaczone do uboju nie mogą zostać przeznaczone bydło lub trzoda chlewna, które zostały ubite w ramach programu likwidowania chorób zakaźnych przeprowadzanego w Państwie Członkowskim.

6. Bydło przeznaczone do uboju powyżej czwartego miesiąca życia musi ponadto:

- a) nie później niż piętnaście dni i nie wcześniej niż cztery miesiące przed załadunkiem zostać poddane szczepieniu przeciwko wirusowi pryszczycy typu A, O, C szczepionką zawierającą martwe wirusy, zatwierdzoną i kontrolowaną przez właściwy organ kraju wysyłki; jednakże ważność szczepienia zostaje przedłużona do 12 miesięcy w przypadku bydła ponownie zaszczepionego w tych państwach członkowskich, gdzie zwierzęta te są corocznie szczepione, zaś dotknięte pryszczycą są systematycznie likwidowane;
- b) jeżeli bydło nie pochodzi z pogłowia oficjalnie uznanego za wolne od gruźlicy, uzyskać negatywny wynik śródskórnej próby tuberkulinowej przeprowadzonej zgodnie z przepisami załączników A i B;
- c) jeżeli bydło nie pochodzi z pogłowia oficjalnie uznanego za wolne od brucelozy, uzyskać wynik serologicznej próby aglutynacyjnej na brucelozę przeprowadzanej zgodnie z przepisami załączników A i B poniżej niż 30 j.m./ml.

7. W odniesieniu do handlu wewnątrzspółnotowego zatwierdza się ponadto, co następuje: zwierzęta hodowlane lub przeznaczone do uboju albo produkcji nabywane są na wyznaczonym przez urząd rynku w celu wysyłki do innego Państwa Członkowskiego, przy czym rynek ten spełnia poniższe warunki:

- a) znajduje się pod kontrolą urzędowego lekarza weterynarii;
- b) mieści się w centrum strefy wolnej od chorób epizootycznych oraz w miejscu, w którym tego samego dnia nie organizuje się handlu żywymi zwierzętami;
- c) po przeprowadzeniu dezynfekcji jest wykorzystywany do obrotu zwierzętami hodowlanymi, przeznaczonymi do uboju lub produkcji, spełniającymi wymagania dotyczące handlu wewnątrzspółnotowego ustanowione w art. 4 ust. 2-6, przy założeniu, że warunki te dotyczą gatunków zwierząt, o których mowa. Przepisy ust. 2 lit. e) muszą być przestrzegane w szczególności, gdy zwierzęta są wysyłane na rynek. Przed odbiorem ich z gospodarstwa lub rynku spełniającego wymagania niniejszego ustępu i przewiezieniem do miejsca załadunku, zwierzęta te mogą zostać dostarczone do nadzorowanego z urzędu punktu gromadzenia, o ile spełnia on warunki ustanowione dla rynków.

Zwierzęta nabywane na rynkach muszą zostać przesłane z rynku lub punktu gromadzenia bezpośrednio do konkretnego miejsca załadunku w sposób zgodny z przepisami ust. 2 lit. e) i g) i wywiezione do kraju przeznaczenia.

Okres przeznaczony na gromadzenie zwierząt poza gospodarstwem, z którego pochodzą, w szczególności na rynku, w punkcie gromadzenia lub w faktycznym miejscu załadunku może zostać wliczony do trzydziestu dni opisanych w ust. 2 lit. c), ale nie przekracza czterech dni.

8. Kraj wysyłki określa rynki wspomniane w ust. 7, zatwierdzone dla zwierząt hodowlanych, przeznaczonych do uboju lub produkcji. Powiadamia on właściwe władze centralne pozostałych Państw Członkowskich i Komisję, o tym, które rynki zostały zatwierdzone.

9. Kraj wysyłki określa procedurę urzędowego nadzoru rynków i punktów gromadzenia, określonych w ust. 7 oraz zapewnia jej wykonanie.

10. W przypadkach opisanych w ust. 7, przyjęcie zwierząt odbywa się na podstawie świadectw zdrowia zgodnie z załącznikiem F (wzory I-IV).

11. Kraj wysyłki określa procedury urzędowego nadzoru pomieszczeń firmy handlowej i zapewnia jej wykonanie.

12. Jeżeli gospodarstwo lub strefa, na którym się ono znajduje jest objęty restrykcjami z powodu występowania choroby zakaźnej u gatunków zwierząt, o których mowa, ograniczenia czasowe nałożone w ust. 2 lit. b) ii) i iii) oraz art. 2 lit. e) obowiązują od daty oficjalnego uchylecia zakazów.

Artykuł 4

1. Wszystkie zwierzęta przeznaczone do handlu wewnątrzspółnotowego muszą pozostawać na terytorium kraju wysyłki do chwili załadunku:

- a) nie krócej niż sześć miesięcy w przypadku zwierząt hodowlanych lub przeznaczonych do produkcji;
- b) nie krócej niż trzy miesiące w przypadku zwierząt przeznaczonych do uboju.

Jeżeli zwierzęta są młodsze niż odpowiednio sześć i trzy miesiące muszą pozostać na terytorium Państwa Członkowskiego będącego krajem wysyłki.

2. We wszystkich przypadkach, do których stosuje się ust. 1 przyjęcie zwierząt musi się odbywać na podstawie świadectw zdrowia zgodnych z wymaganiami załącznika F (wzory I-IV).

Artykuł 5

O ile szczepionki, określone w art. 3 ust. 3 lit. a) i ust. 6 lit. a) nie zostały wyprodukowane w Państwie Członkowskim, należy je nabyć w innym Państwie Członkowskim, za wyjątkiem przypadków, gdy z powodu nowych danych naukowych lub braku szczepionek, które dotychczas były uważane za odpowiednie, konieczne jest zakupienie szczepionek poza Europejską Wspólnotą Gospodarczą. W razie wybuchu pryszczycy innego typu niż A, O lub C lub odmiany tych typów, przeciwko którym szczepionka nie zapewnia dostatecznej ochrony lub jest całkowicie nieskuteczna, każde z Państw Członkowskich może przedsięwziąć niezbędne środki awaryjne w celu dostosowania formuły szczepionki i odpowiedniego jej użycia. Jednocześnie informuje ono pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję. Komisja może zarządzić debatę dotyczącą podjętych i przyszłych działań.

Artykuł 6

1. Każde Państwo Członkowskie przekazuje pozostałym Państwom Członkowskim i Komisji wykaz przejść granicznych, przez które można przewozić bydło i trzodę chlewną na jego terytorium.

Przy wyborze przejścia granicznego należy rozważyć kanały sprzedaży i wszystkie dostępne środki transportu podlegające przepisom dotyczącym chorób zwierząt.

2. Każdy kraj przeznaczenia może żądać od wysyłającego lub jego pełnomocnika powiadamiania z wyprzedzeniem o wysłaniu bydła lub trzody chlewnej, o rodzaju, charakterze i liczbie zwierząt oraz przewidywanym terminie ich przywozu. Nie może jednak żądać wcześniejszego powiadamiania niż czterdzieści osiem godzin przed przekroczeniem granic jego terytorium

3. Każdy kraj przeznaczenia może zabronić wprowadzenia bydła i trzody chlewnej na jego terytorium, o ile badania przeprowadzone na przejściu granicznym przez urzędowego lekarza weterynarii wykażą, że:

- a) zwierzęta są dotknięte przez chorobę podlegającą obowiązkowi zwalczania, są o to podejrzewane lub nią zakażone;
- b) w stosunku do tych zwierząt nie są przestrzegane przepisy art. 3 i 4.

Kraj przeznaczenia może podjąć niezbędne środki, w tym między innymi kwarantannę, aby określić stan zwierząt podejrzanych o zachorowanie lub zakażenie chorobą podlegającą obowiązkowi zwalczania lub o możliwość rozprzestrzenienia takiej choroby.

Decyzje podjęte zgodnie z pierwszą lub drugą literą muszą, na wniosek wysyłającego lub jego pełnomocnika, zezwolić na powrotne wwiezienie zwierząt, zakładając, że nie jest to sprzeczne ze względami dotyczącymi ochrony weterynaryjnej.

4. Jeżeli nie zezwolono na przywóz zwierząt ze względu na przyczyny zawarte w ust. 3 lit. a), a kraj wysyłki lub tranzytu, co może mieć miejsce, nie wyda zezwolenia na ich powrotne wwiezienie w ciągu 8 godzin, właściwy organ kraju przeznaczenia może nakazać ubój zwierząt lub zabicie ich i zniszczenie zwłok.

5. Zwierzęta przeznaczone do uboju muszą zostać ubite bez zbędnej zwłoki po przywiezieniu ich do rzeźni zgodnie z wymaganiami zdrowotnymi dotyczącymi zwierząt. Zwierzęta przeznaczone do uboju wysłane po przybyciu do kraju przeznaczenia bezpośrednio na rynek sąsiadujący z rzeźnią. Zgodnie z panującymi tam przepisami wszystkie zwierzęta, w szczególności pochodzące z rynku, mogą być przeniesione jedynie do rzeźni zatwierdzonej do tych celów przez właściwy organ centralny. Ubój zwierząt powinien być dokonany w takiej rzeźni nie później niż siedemdziesiąt dwie godziny po dostarczeniu ich na rynek.

Właściwy organ kraju przeznaczenia może w świetle wymagań weterynaryjnych wyznaczyć rzeźnię, do której zwierzęta muszą zostać przesłane.

6. Jeżeli po wprowadzeniu zwierząt hodowlanych lub przeznaczonych do produkcji na terytorium kraju przeznaczenia zostaną ujawnione fakty, które uzasadniałyby zastosowanie ust. 3 lit. a), właściwy organ centralny kraju wysyłki musi, na żądanie właściwego organu centralnego kraju przeznaczenia przeprowadzić stosowne dochodzenie i powiadomić ten organ o jego wyniku.

7. Decyzje podjęte przez właściwy organ zgodnie z ust. 3–5 są podane do wiadomości wysyłającego lub jego pełnomocnika wraz z ich uzasadnieniem. W razie złożenia wniosku, wspomniane umotywowane decyzje zostają bezzwłocznie przedstawione na piśmie wysyłającemu lub jego pełnomocnikowi, wraz ze wskazaniem sposobów wniesienia odwołania przewidzianych przez obowiązujące przepisy prawne, jak również wskazanie form i terminów składania takich odwołań. Wspomniane decyzje zostają również przedstawione właściwym władzom centralnym kraju wysyłki.

Artykuł 7

1. Kraje przeznaczenia mogą udzielać krajowi lub krajom wysyłki upoważnień ogólnych lub ograniczonych obowiązujących w szczególnych okolicznościach do wprowadzania na swoje terytorium:

- A. Bydła hodowlanego, przeznaczone do uboju lub produkcji, które:
 - a) na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 3 lit. a) lub art. 6 lit. a) nie zostały poddane szczepieniu przeciwko pryszczycy, o ile w kraju wysyłki i w krajach tranzytu oficjalnie nie zanotowano żadnego przypadku tej choroby w ciągu co najmniej ostatnich sześciu miesięcy;

- b) na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 3 lit. a) lub art. 6 lit. a) otrzymały nie wcześniej niż dziesięć dni przed załadunkiem surowicę przeciwko pryszczycy, zatwierdzoną i kontrolowaną przez właściwy organ kraju wysyłki i zatwierdzoną przez właściwy organ kraju przeznaczenia.
- B. *Bydła hodowlanego lub przeznaczonego do produkcji*, które na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 3 lit. c) pochodzi z pogłowia wolnego od brucelozy.
- C. *Bydła przeznaczonego do uboju*, u którego:
- a) wynik śródskórnej próby tuberkulinowej był pozytywny, na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 6 lit. b);
 - a) wynik serologicznej próby aglutynacyjnej na brucelozę był równy lub wyższy niż 30 j.m./ml, na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 6 lit. c).
2. Jeżeli kraj przeznaczenia udziela upoważnienia ogólnego zgodnie z ust. 1, niezwłocznie informuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję.
3. Jeżeli kraj przeznaczenia udziela jakiegokolwiek upoważnienia zgodnie z ust. 1, konieczne jest uzyskanie, w przypadku tranzytu, odpowiedniego upoważnienia od krajów tranzytu, których to dotyczy.
4. Kraje wysyłki podejmą wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że świadectwa zdrowia, których przykłady zawarte są w załączniku F (wzór I i II) wymieniają wykorzystanie jednej z możliwości wprowadzonych w ust. 1.

Artykuł 8

Do momentu wejścia w życie takich przepisów, które mogą być stosowane przez Europejską Wspólnotę Gospodarczą, niniejsza dyrektywa nie obejmuje przepisów Państw Członkowskich odnoszących się do:

- a) bydła i trzody chlewnej leczonych antybiotykami, estrogenami i tyrostatykami;
- b) zapobiegania włośnicy, pod warunkiem, że przepisy te nie są stosowane w sposób dyskryminujący, szczególnie mając na uwadze wdrożenie systematycznych badań wykrywania włośnicy w Państwach Członkowskich, będących krajami wysyłki.

Artykuł 9

1. Państwo Członkowskie może podjąć następujące środki, o ile istnieje niebezpieczeństwo rozprzestrzenienia się choroby zwierząt w następstwie wprowadzenia bydła lub trzody chlewnej na jego terytorium z innego Państwa Członkowskiego:

- a) w przypadku wybuchu choroby zakaźnej w innym Państwie Członkowskim, czasowo zakazać wprowadzania bydła lub trzody chlewnej z dotkniętych chorobą stref tego Państwa Członkowskiego lub je ograniczyć;
- b) jeżeli choroba zakaźna rozwija się powszechnie lub jeżeli nastąpił wybuch innej zakaźnej choroby zwierząt, czasowo zakazać wprowadzanie bydła i trzody chlewnej z jakiegokolwiek strefy terytorium tego państwa lub je ograniczyć.

2. Środki podjęte przez Państwo Członkowskie zgodnie z ust. 1 muszą być podane do wiadomości pozostałych Państw Członkowskich i Komisji w terminie dziesięciu dni roboczych wraz ich dokładnym uzasadnieniem.

3. Jeżeli zainteresowane Państwo Członkowskie uznaje, że zakaz lub ograniczenie, określone w ust. 1 jest nieuzasadnione, może ono zwrócić się do Komisji o natychmiastowe rozpoczęcie konsultacji.

Artykuł 10

1. Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na istniejące w obecnym ustawodawstwie Państw Członkowskich prawa odwoływania się od decyzji podejmowanych przez właściwe władze zgodnie z niniejszą dyrektywą.

2. Zanim właściwe władze wprowadzą środki zapobiegawcze – inne niż ubój czy likwidacja zwierząt – jeżeli są one niezbędne z punktu widzenia ochrony zdrowia ludzi i zwierząt, każde Państwo Członkowskie przyznaje wysyłającym bydło i trzodę chlewną, w stosunku, do których podjęto środki wprowadzane przepisem art. 6 ust. 3, prawo do uzyskania opinii lekarza weterynarii, który ustali czy warunki art. 6 ust. zostały spełnione.

Lekarz weterynarii musi być obywatelem Państwa Członkowskiego innego niż kraj wysyłki czy kraj przeznaczenia.

Komisja, działając na podstawie wniosku Państw Członkowskich, utworzy zespół lekarzy weterynarii, którzy muszą być przeszkoleni w wydawaniu takich opinii. Po zasięgnięciu opinii Państw Członkowskich sformułuje zasady ogólne do zastosowania, w szczególności, co do procedury udzielania takich opinii.

Artykuł 11

Jeżeli przepisy Wspólnoty dotyczące przywozu bydła i trzody chlewnej z krajów trzecich nie obowiązują w czasie, gdy niniejsza dyrektywa wchodzi w życie lub do czasu, kiedy zaczną one obowiązywać, przepisy państwowe dotyczące przywozu bydła i trzody chlewnej z tych krajów nie mogą być bardziej sprzyjające niż te, które regulują zasady handlu wewnątrzwspólnotowego.

Artykuł 12

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i jej załączników w ciągu dwunastu miesięcy od daty jej ogłoszenia i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 13

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 czerwca 1964 r.

W imieniu Rady
C. HEGER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

I. Bydło i pogłowie bydła wolne od gruźlicy

1. Bydło jest uznawane za wolne od gruźlicy, jeżeli nie zdradza żadnych klinicznych objawów gruźlicy, brak jest u niego odczynu na śródskórną próbę tuberkulinową przeprowadzoną zgodnie z załącznikiem B nie wcześniej niż trzydzieści dni przed załadunkiem, a także nie wykazuje innych szczególnych reakcji i pochodzi ze stada oficjalnie uznanego za wolne od gruźlicy w rozumieniu pkt 2.
2. Pogłowie bydła jest oficjalnie uznawane za wolne od gruźlicy, jeżeli:
 - a) żadne zwierzę nie ma klinicznych objawów gruźlicy;
 - b) u wszystkich zwierząt powyżej szóstego tygodnia życia uzyskuje się negatywny odczyn na przynajmniej dwie śródskórne próby tuberkulinowe przeprowadzane pod urzędowym nadzorem zgodnie z załącznikiem B, przy czym pierwszą z nich wykonuje się sześć miesięcy po zakończeniu dezynfekcji stada, kolejną sześć miesięcy później, a pozostałe w rocznych lub dwuletnich odstępach w przypadku stad pochodzących z Państw Członkowskich, w których całe pogłowie jest pod urzędowym nadzorem weterynaryjnym, a wskaźnik zachorowań na gruźlicę jest niższy niż 1 %;
 - c) żadne zwierzę nie jest wprowadzane na rynek bez świadectwa od urzędowego lekarza weterynarii stwierdzającego negatywny odczyn na śródskórne próby tuberkulinowe oceniane według kryteriów wyznaczonych w załączniku B pkt 21 lit. a) i pochodzi z pogłowia oficjalnie uznanego za wolne od gruźlicy.

II. Bydło, trzoda chlewna i pogłowie bydła oraz trzody chlewnej wolne od brucelozy

A. Bydło i pogłowie bydła

1. Bydło jest uważane za wolne od brucelozy, jeżeli nie wykazuje żadnych klinicznych objawów choroby, zaś wynik serologicznej próby aglutynacyjnej na brucelozę przeprowadzanej nie wcześniej niż trzydzieści dni przed załadunkiem i zgodnie z przepisami załącznika C jest niższy niż 30 j.m./ml, a także pochodzi ono z pogłowia oficjalnie uznanego za wolne od brucelozy w rozumieniu pkt 2. Ponadto w przypadku byków nasienie nie może zawierać przeciwciał brucelozy.
2. Pogłowie bydła jest oficjalnie uznawane za wolne od brucelozy, jeżeli:
 - a) żadne ze zwierząt w pogłowie nie było szczepione przeciwko brucelozie przy użyciu szczepionki zawierającej bakterie żywe;
 - b) żadne ze zwierząt nie wykazało klinicznych objawów brucelozy przez okres co najmniej sześciu miesięcy;
 - c) wszystkie zwierzęta powyżej dwunastego miesiąca życia:
 - aa) uzyskują w dwóch serologicznych próbach aglutynacyjnych na brucelozę przeprowadzanych pod urzędowym nadzorem w odstępach sześciomiesięcznych zgodnie z przepisami załącznika C wynik niższy niż 30 j.m./ml, przy czym pierwsza próba może być zastąpiona przez trzy próby pierścieniowe przeprowadzane w trzymiesięcznych odstępach przy założeniu jednak, że druga serologiczna próba aglutynacyjna jest wykonywana przynajmniej sześć tygodni po trzeciej próbie pierścieniowej;

- bb) są corocznie badane na obecność brucelozы przez wykonanie trzech prób pierścieniowych przeprowadzanych w odstępach co najmniej trzymiesięcznych lub dwóch prób pierścieniowych i jednej serologicznej próby aglutynacyjnej wykonanej w odstępach co najmniej trzymiesięcznych; kiedy zaś próba pierścieniowa nie może być przeprowadzona należy wykonać dwie serologiczne próby aglutynacyjne w odstępach sześciomiesięcznych; w Państwach Członkowskich, w których całe pogłowie znajduje się pod urzędowym nadzorem weterynaryjnym, a wskaźnik zakażeń brucelozą poniżej 1 %, niezbędne jest przeprowadzanie tylko dwóch prób pierścieniowych w roku lub jeżeli nie jest możliwe ich wykonanie jednej serologicznej próby aglutynacyjnej;
- d) żadne ze zwierząt nie jest wprowadzane na rynek bez świadectwa od urzędowego lekarza weterynarii stwierdzającego wynik serologicznej próby aglutynacyjnej przeprowadzanej nie wcześniej niż trzydzieści dni przed włączeniem do pogłowie, a ponadto pochodzi ono z pogłowie oficjalnie uznanego za wolne od brucelozы.
3. Pogłowie bydła jest uważane za wolne od brucelozы, jeżeli:
- a) na zasadzie odstępstwa od pkt 2 lit a) zawiera zwierzęta między piątym a ósmym miesiącem życia, zaszczepione jedynie szczepionką Buck 19 złożoną z żywych bakterii;
 - b) wszystkie zwierzęta spełniają warunki sformułowane w pkt 2 lit. b), c) i d); bydło młodsze niż trzydzieści miesięcy może jednak wykazywać wynik próby aglutynacyjnej powyżej 30 j.m./ml, ale niższy niż 80 j.m./ml, przy negatywnym odczynie wiązania dopełniacza.
- B. Trzoda chlewna i pogłowie trzody chlewnej
1. Trzoda chlewna jest uważana za wolną od brucelozы, jeżeli nie zdradza klinicznych objawów choroby, zaś wynik serologicznej próby aglutynacyjnej na brucelozę przeprowadzanej nie wcześniej niż trzydzieści dni przed załadunkiem i zgodnie z przepisami załącznika C jest niższy niż 30 j.m./ml przy negatywnym odczynie wiązania dopełniacza, ponadto pochodzi ona z pogłowie oficjalnie uznanej za wolną od brucelozы w rozumieniu pkt 2; wykonanie serologicznej próby aglutynacyjnej wymagane jest jedynie w przypadku zwierząt ważących powyżej 25 kg.
 2. Pogłowie trzody chlewnej jest uważane za wolne od brucelozы jeżeli:
 - a) przez okres co najmniej jednego roku nie zidentyfikowano ani jednego przypadku brucelozы trzody chlewnej, a także żadnych objawów mogących wskazywać na obecność choroby w pogłowie. Jeżeli takie symptomy zostaną dostrzeżone, muszą być przeprowadzone pod urzędowym nadzorem badania kliniczne i bakteriologiczne, oraz jeśli to konieczne próby serologiczne w celu wykluczenia brucelozы;
 - b) pochodzi z centrum strefy o średnicy 20 km, na którym nie zanotowano oficjalnie żadnego przypadku brucelozы przez okres co najmniej jednego roku;
 - c) bydło utrzymywane jednocześnie w tym samym gospodarstwie jest oficjalnie uznane za wolne od brucelozы.

ZAŁĄCZNIK B

Warunki wytwarzania i wykorzystywania prób tuberkulinowych

1. Urzędowo nadzorowane próby tuberkulinowe muszą być przeprowadzane z wykorzystaniem tuberkuliny PPD (bydła) lub tuberkuliny przygotowywanej na bazie substancji syntetycznych i zagęszczanej przez obróbkę cieplną.
2. W celu skontrolowania tuberkuliny PPD, musi być użyta wzorcowa tuberkulina spełniająca międzynarodową normę instytutu Staatens Seruminstytut w Kopenhadze.

Wzorcowa tuberkulina powinna być dostarczona przez instytut Centraal Diergeneeskundig Instituut, Afdeling Rotterdam.
3. W celu skontrolowania próby tuberkulinowej znanej jako tuberkulina „syntetyczna”, musi być użyta wzorcowa tuberkulina spełniająca międzynarodową normę dla starszego typu tuberculin instytutu Staatens Seruminstytut w Kopenhadze.

Taka wzorcowa tuberkulina powinna być dostarczona przez Instytut im. Paula Ehrlicha we Frankfurcie nad Menem.
4. Tuberkulinę należy przygotować z wykorzystaniem wywaru BK pochodzącego od jednej z ras bydła wskazanej poniżej:
 - a) An;
 - b) Valee;
 - c) Bering.
5. Odczyn tuberkuliny powinien wynosić między pH 6,5 a 7.
6. Jako środek konserwujący w przypadku tuberkulin może być użyty 0,5 % roztwór fenolu.
7. Przy założeniu, że tuberkuliny są przechowywane w temperaturze około 4°C, mogą one być wykorzystywane przed upływem następujących okresów:
 - a) płynne tuberkuliny PPD: sześć miesięcy, liofilizowane tuberkuliny PPD: pięć lat;
 - b) tuberkuliny znane jako: „syntetyczne” nierozcieńczone: pięć lat, rozcieńczone: dwa lata.

8. Wymienione poniżej Instytuty państwowe odpowiedzialne za urzędowe nadzorowanie testów w swoich krajach
a) Niemcy:	Paul – Ehrlich - Institut, Frankfurt/Main,	sprawdzenia, czy doszło do zmian gruźliczych, w szczególności dokonuje się histologicznych nacięć śledziony, wątroby i płuc. Ta sama procedura obowiązuje w przypadku zwierzęcia, które padło przed upływem oznaczonego terminu. Brak właściwości drażniących: dwóm świnkom morskim zostaje wstrzyknięte śródskórnie 2500 j.m. tuberkuliny w objętości 0,1 ml w wygoloną pachwinę. Odczyn nie powinien być widoczny po czterdziestu godzinach.
b) Belgia:	Institut national de recherche vétérinaires, Bruxelles	
c) Francja:	Laboratoire central de recherches vétérinaires, Alfort	
d) Wielkie Księstwo Luksemburga:	Instytut kraju dostawy	
e) Włochy:	Istituto Superiore di Sanita, Roma	
f) Niderlandy:	Centraal Diergeneeskundig Institut Afdeling, Rotterdam.	
9. Urzędowo nadzorowane próby powinny być przeprowadzane przy użyciu tuberkulin dostarczanych w butelkach gotowych do użycia lub w opakowaniu zbiorczym, przy założeniu, że jego zawartość zostanie przelana do butelek w obecności pełnomocnika właściwego organu.
10. Tuberkuliny PPD muszą zostać przetestowane metodami biologicznymi i klinicznymi.
11. Tuberkuliny muszą być sterylne.
12. W celu stwierdzenia nietoksyczności tuberkuliny i braku substancji podrażniających, test na nieszkodliwość szczepionki musi być przeprowadzony jak poniżej:
a) Nietoksyczność: test musi zostać przeprowadzony na myszach i świnkach morskich.	b) Tuberkuliny powinny być poddane analizie chemicznej, aby dokładnie określić zawartość fenolu i skontrolować obecność innych konserwantów.
Myszy: Wstrzyknięcie 0,5 ml tuberkuliny pod skórę dwóch myszy o masie 16-20 g. Jeżeli w ciągu 2 godzin nie wystąpią wyraźne objawy zatrucia można uznać, że produkt nie zawiera zbyt dużej ilości kwasu fenylowego. świnki morskie: Ciężar świnek morskich musi mieścić się w granicach 350-500 g. Dawka tuberkuliny, która ma zostać wstrzyknięta wynosi 1 ml na 100 g żywej masy. Jeżeli chodzi o stosowaną metodę, należy postępować zgodnie z jedną z dwóch niżej opisanych metod: aa) Tuberkulina jest wstrzykiwana w skórę brzucha dwóch świnek morskich. Tuberkulina spełnia oczekiwania, jeżeli u poddanej takiemu działaniu świnki morskiej pojawia się duży naciek na nie dłużej niż dwa dni, który zostaje wchłonięty począwszy od trzeciego dnia bez powodowania martwicy, a po sześciu dniach znika całkowicie. Jeżeli dochodzi do martwicy skóry brzucha lub naciek nie znika w ciągu sześciu dni, tuberkulinę należy odrzucić. bb) Tuberkulina jest wstrzykiwana dwóm świnkom morskim dootrzewnowo. Zwierzęta są obserwowane przez sześć tygodni, w ciągu których nie powinny pojawić się żadne szczególne symptomy ani nie może dojść do utraty wagi. Pod koniec szóstego tygodnia zwierzęta są zabijane w celu	
13. Test na brak reakcji uczuleniowych na tuberkulinę powinien być przeprowadzony jak poniżej:
14. Trzem świnkom morskim, wcześniej nie wykorzystywanym do badań laboratoryjnych wykonuje się w odstępach pięciodniowych trzy śródskórne zastrzyki po 500 j.m. tuberkuliny w objętości 0,1 ml. Świnki morskie są poddane próbie piętnaście dni później poprzez śródskórne wstrzyknięcie takiej samej ilości tuberkuliny. Ich reakcja nie powinna się różnić od reakcji na tę samą dawkę tuberkuliny świnek morskich o tej samej wadze, które nigdy nie były wykorzystywane do badań laboratoryjnych w celach kontrolnych.
15. Test aktywności musi być przeprowadzany za pomocą metody fizyczno-chemicznej i metod biologicznych.
a) Metoda fizyczno-chemiczna: metoda ta może być wykorzystywana do tuberkulin PPD i jest oparta na reakcji wytrącania białek tuberkulinowych przez kwas trójchlorooctowy. Współczynnik przemiany azotu całkowitego PPD wynosi 6,25.	13. Test na brak reakcji uczuleniowych na tuberkulinę powinien być przeprowadzony jak poniżej: 14. Trzem świnkom morskim, wcześniej nie wykorzystywanym do badań laboratoryjnych wykonuje się w odstępach pięciodniowych trzy śródskórne zastrzyki po 500 j.m. tuberkuliny w objętości 0,1 ml. Świnki morskie są poddane próbie piętnaście dni później poprzez śródskórne wstrzyknięcie takiej samej ilości tuberkuliny. Ich reakcja nie powinna się różnić od reakcji na tę samą dawkę tuberkuliny świnek morskich o tej samej wadze, które nigdy nie były wykorzystywane do badań laboratoryjnych w celach kontrolnych. 15. Test aktywności musi być przeprowadzany za pomocą metody fizyczno-chemicznej i metod biologicznych. a) Metoda fizyczno-chemiczna: metoda ta może być wykorzystywana do tuberkulin PPD i jest oparta na reakcji wytrącania białek tuberkulinowych przez kwas trójchlorooctowy. Współczynnik przemiany azotu całkowitego PPD wynosi 6,25. b) Metody biologiczne: metody te mogą być wykorzystywane do tuberkulin przygotowanych na bazie substancji syntetycznych i tuberkulin PPD; są one oparte na porównaniu tuberkulin wzorcowych z tuberkulinami testowanymi.
b) Metody biologiczne: metody te mogą być wykorzystywane do tuberkulin przygotowanych na bazie substancji syntetycznych i tuberkulin PPD; są one oparte na porównaniu tuberkulin wzorcowych z tuberkulinami testowanymi.	
16. Poziom aglutynacji w międzynarodowym wzorcu w odniesieniu do starszego typu tuberkulin wynosi 100 000 j.m./ml.
17. Międzynarodowy wzorec PPD jest dostarczany w postaci liofilizowanej, 1 j.m. = 0,00002 mg protein tuberkulinowych. Ampułka zawiera 2 mg protein tuberkulinowych.
- Tuberkuliny poddawane testowaniu w państwowych instytutach wymienionych w pkt 8 muszą wykazywać tę samą aktywność jak tuberkuliny wzorcowe, tzn. poziom aglutynacji musi wynosić 100 000 j.m./ml.
18. a) Badanie efektywności na świnkach morskich:
Należy użyć świnek morskich albinosów o wadze między 400 a 600 g.	Osobniki te muszą być zdrowe. Powinny być poddane badaniu dotykem w celu stwierdzenia czy podczas szczepienia tuberkuliną napięcie mięśni pozostaje w normie pomimo wcześniejszego uwrażliwienia.

- aa) Świnki morskie powinny być uwrażliwione przez zastrzyk podskórny wykonany w udo lub kark zawierający szczepionkę z 0,5 mg żywych prątków gruźlicy w roztworze soli fizjologicznej.
- Do tych celów należy użyć szczepu bakteryjnego typu bydłęcego dostarczanego na zamówienie przez Instytut im. Paula Ehrlicha we Frakfurcie nad Menem. Należy unikać nadmiernych dawek, tak, aby świnki utrzymywały stałą wagę do końca testu.
- bb) Niezależnie od wykorzystywanej metody miareczkowania, ocena musi być zawsze oparta na porównaniu tuberkuliny testowanej z tuberkuliną wzorcową, a wynik powinien być wyrażony w jednostkach międzynarodowych na ml.
- b) Badanie efektywności przeprowadzane na bydło
- Wynik testów przeprowadzanych na bydło dotkniętym gruźlicą za pomocą tuberkuliny testowanej i tuberkuliny wzorcowej o tych samych dawkach musi być identyczny.
19. Próby tuberkulinowe muszą być przeprowadzane w postaci jednorazowego zastrzyku śródskórnego w szyję lub ramię.
20. Dawka wstrzykiwanej tuberkuliny powinna wynosić 5000 j.m. tuberkuliny PPD lub syntetycznej.
21. Wynik śródskórnej próby tuberkulinowej należy odczytać po siedemdziesięciu dwóch godzinach i ocenić według następującej metody:
- a) odczyn negatywny: jeżeli zaobserwowano jedynie niewielką opuchliznę o grubości 2 mm w fałdzie skórnej bez objawów klinicznych, takich jak miękka konsystencja, wysięk, martwica, ból czy stan zapalny naczyń limfatycznych w okolicy wstrzyknięcia i zapalenie węzłów chłonnych;
- b) odczyn pozytywny: jeżeli zaobserwowano objawy kliniczne, takie jak wymienione w lit. a) lub zgrubienie na skórze jest większe niż 2 mm.

ZAŁĄCZNIK C

Bruceloza bydła

A. Serologiczne testy aglutynacyjne

1. Wzorcowa surowica aglutynująca musi spełniać normy dla surowicy przygotowane przez Laboratorium Weterynarii w Weybridge, w hrabstwie Surrey w Anglii.
Ampułka powinna zawierać 1000 j.m. aglutynacji otrzymanych przez liofilizację 1 ml surowicy bydłęcej.
2. Surowica wzorcowa powinna zostać dostarczona przez Bundesgesundheitsamt w Berlinie.
3. Stopień aglutynacji bakterii brucelozy w surowicy wyrażana jest w jednostkach międzynarodowych na ml (np. Surowica X \pm 80 j.m./ml).
4. Odczyt powolnej aglutynacji w probówkach musi zostać wykonany przy 50 % lub 75 % aglutynacji, warunki miareczkowania użytego antygeny muszą być identyczne, jak w przypadku surowicy wzorcowej.
5. Wartość aglutynacji różnorodnych antygenów w stosunku do surowicy wzorcowej musi zawierać się w poniższych przedziałach:
 - odczyt przy aglutynacji 50 %: między 1/600 a 1/1000,
 - odczyt przy aglutynacji 75 %: między 1/500 a 1/750
6. W celu przygotowania antygeny do aglutynacji w próbówce (metoda powolna) niezbędny jest szczep Weybridge nr 99 i USDA 1119 lub jakkolwiek inny o równoważnej wrażliwości.
7. Podłoże do hodowli szczepu w laboratorium i do wytworzenia antygeny nie powinno sprzyjać dysocjacji (S minus R), zalecany jest wywar ziemniaczany.
8. Zawiesina bakteryjna powinna być przygotowana w roztworze soli fizjologicznej (NaCl 8,5 %), z dodatkiem fenolu w wysokości 0,5 %. Nie należy używać formaliny.
9. Za urzędowy nadzór nad testowaniem antygenów będą odpowiedzialne instytuty państwowe wymienione poniżej:

a) Niemcy:	Bundesgesundheitsamt Berlin
b) Belgia:	Institut national de recherche vétérinaires, Bruxelles
c) Francja:	Laboratoire central de recherches vétérinaires, Alfort
d) Wielkie Księstwo Luksemburga:	Instytut kraj dostawy,
e) Włochy:	Istituto Superiore di Sanita, Roma
f) Niderlandy:	Centraal Diergeneeskundig Institut Afdeling, Rotterdam

10. Antygeny mogą być dostarczone w postaci koncentratu, przy założeniu, że współczynnik rozcieńczenia jest wskazany na etykiecie.
 11. W celu przeprowadzenia serologicznego testu aglutynacyjnego, należy przygotować, co najmniej trzy roztwory każdej surowicy. Roztwory podejrzanego o zakażenie surowicy muszą być wykonane w taki sposób, aby odczyt reakcji na granicy infekcji został przeprowadzony w środkowej próbówce. Jeżeli w tej próbówce odczyn jest pozytywny, poziom aglutynacji w podejrzanego o zakażenie surowicy wynosi, co najmniej 30 j.m./ml.
- B. *Próba pierścieniowa*
12. Próbie pierścieniowej musi zostać poddana każda bańka z mlekiem pochodząca z gospodarstwa.
 13. Wzorcowy antygen wykorzystywany do próby powinien pochodzić z jednego z instytucji wymienionych w pkt 9 lit. a) i f).
 14. Antygen może być barwiony jedynie hematoksyliną lub tetrazoliną, zaleca się użycie hematoksyliny.
15. Próba musi być przeprowadzona w próbkach o średnicy 8–10 mm.
 16. Do przeprowadzenia próby należy użyć 1 ml mleka, do którego dodaje się 0,05 ml jednego z barwionych antygenów.
 17. Mieszanka mleka i antygeny musi być przechowywana w temperaturze 37°C nie krócej niż czterdzieści pięć minut, a nie dłużej niż sześćdziesiąt minut.
 18. Próbę należy przeprowadzać po upływie około osiemnastu godzin od dojenia krów, ocena zaś powinna być przeprowadzona według następujących kryteriów:
 - a) reakcja negatywna: mleko zabarwione, śmietanka odbarwiona;
 - b) reakcja pozytywna: mleko i śmietana tak samo zabarwione lub mleko odbarwione i śmietana zabarwiona.
 19. Do próbki nie należy dodawać formaliny. Jedyną substancją, która może być dodana jest chlorek rtęciowy w stężeniu 0,2 %. W tym przypadku stosunek między ilością mleka i chlorku rtęciowego powinien wynosić 10–1.

ZAŁĄCZNIK D

Analiza mleka

1. Analiza mleka musi być zawsze prowadzona w laboratoriach urzędowych lub urzędowo uznanych.
 2. Próbkę mleka muszą być pobierane w następujących warunkach:
 - a) strzykawki powinny być zdezynfekowane alkoholem 70 %;
 - b) podczas napełniania próbki powinny być pochylone;
 - c) próbki mleka powinny być pobierane na początku dojenia, po pierwszym wypuszczeniu strumienia z każdego strzyka;
 - d) próbka powinna być pobrana z każdej ćwiartki; próbki nie mogą być mieszane;
 - e) każda próbka musi zawierać co najmniej 10 ml mleka;
 - f) jeśli konieczny jest środek konserwujący, należy użyć 0,5 % roztworu kwasu borowego;
 - g) każda próbka musi być opatrzona etykietą zawierającą następujące informacje:
 - numer urzędowego oznakowania na uszach i inne oznakowania zwierzęcia,
 - oznaczenie ćwiartki, z której pochodzi próbka;
 - h) próbkom powinien towarzyszyć dokument przedstawiający następujące informacje:
 - nazwisko i adres urzędowego lekarza weterynarii,
 3. Analiza mleka powinna być przeprowadzona nie wcześniej niż trzydzieści dni przed załadunkiem i powinno obejmować badanie bakteriologiczne oraz testy diagnostyczne stanów zapalnych gruczołów mlecznych WST (White Side Test) i CMT (California Mastitis Test). Wyniku obydwu tych testów powinny być negatywne, z poniższym zastrzeżeniem:
 - a) jeżeli wynik badania bakteriologicznego jest pozytywny – chociaż nie ma wyraźnych objawów stanu zapalnego, ale wynik testu WST (lub CMT) jest negatywny, należy przeprowadzić powtórne badanie bakteriologiczne co najmniej 10 dni później, w okresie 30 dni wspomnianych powyżej. Drugie badanie powinno wykazać:
 - aa) brak mikroorganizmów chorobotwórczych;
 - bb) nieobecność antybiotyków.
- Ponadto brak stanu zapalnego musi być potwierdzone kolejnym testem WST (lub kolejnym CMT), którego wynik powinien być negatywny.

b) jeżeli wynik badania bakteriologicznego jest negatywny, a testu WST (lub CMT) pozytywny, należy przeprowadzić pełne badanie cytologiczne, którego wynik powinien być negatywny.

4. Badanie bakteriologiczne obejmuje:

- a) posiew mleka na płytce Petriego na podłożu z wywaru otrzymanego z krwi bydła lub owiec;
- b) posiew mleka na podłożu TKT i Edwardsa.

Celem badania bakteriologicznego jest zidentyfikowanie wszystkich mikroorganizmów chorobotwórczych. Nie może być ono ograniczone jedynie do wykrycia określonych szczepów chorobotwórczych paciorkowców i gronkowców. Z tej przyczyny identyfikacja

kolonii bakterii otrzymanych z posiewów wykonanych na wyżej wymienionych podłożach prowadzona jest tradycyjnymi metodami różnicowania bakteriologicznego, takimi jak środowisko Chapmana do identyfikacji gronkowca czy różnorodne wybrane podłoża do wykrywania enterobakterii.

5. Pełne badanie cytologiczne ma za zadanie wykrycie, o ile to konieczne, charakterystycznych objawów stanu zapalnego niezależnie od innych symptomów klinicznych.

Można stwierdzić istnienie stanu zapalnego, jeżeli liczba leukocytów zbadana metodą Breeda wynosi 1 mln/ml, a proporcja między monocytami i limfocytami jest mniejsza niż 0,5.

ZAŁĄCZNIK E

Następujące choroby podlegają obowiązkowi zgłoszenia:

a) Choroby bydła:

Wścieklizna
Gruźlica
Bruceloza
Pryszczyca
Wąglik
Księgosusz
Zaraza płucna

b) Choroby trzody chlewnej

Wścieklizna
Bruceloza
Wąglik
Pryszczyca
Klasyczny i afrykański pomór świń
Paraliż zakaźny świń (*choroba cieszyńska*)

ZAŁĄCZNIK F

WZÓR I

ŚWIADECTWO ZDROWIA

Dla celów handlu między Państwami Członkowskimi EWG — Bydło hodowlane lub produkcyjne

Nr:

Kraj wysyłki

Ministerstwo

Urząd

Wydział

Numer.....(fakultatywnie)

I. Identyfikacja zwierzęcia:

Rasa Płeć Wiek

Urzędowe kolczykowanie

Inne znaki lub opisy

II. Pochodzenie zwierzęcia:

Zwierzę

— co najmniej od 6 miesięcy przed dniem załadunku przebywało na obszarze Państwa Członkowskiego wysyłki ⁽¹⁾;— w wieku poniżej 6 miesięcy, przebywało na obszarze Państwa Członkowskiego wysyłki ⁽¹⁾ od dnia narodzin.

III. Przeznaczenie zwierzęcia:

Zwierzę wysyłane z.....
(miejsce wysyłki)do.....
(kraj i miejsce przeznaczenia)koleją — samochodem ⁽²⁾ — ciężarowym ⁽²⁾ — samolotem ⁽²⁾ — statkiem ⁽¹⁾

nazwa i adres wysyłającego

nazwa i adres jego pełnomocnika (w zależności od przypadku)

Prawdopodobne miejsce przekroczenia granicy (punkt graniczny)

Nazwa i adres pierwszego odbiorcy

IV. Informacje dotyczące zdrowia:

Ja, niżej podpisany okręgowy dyrektor służb weterynaryjnych ⁽³⁾ zaświadczam, że opisane powyżej zwierzę spełnia następujące warunki:

- zostało w tym dniu poddane badaniu i nie stwierdzono u niego żadnych klinicznych objawów chorobowych;
- w przewidzianym terminie nie później niż 15 dni i nie wcześniej niż 4 miesiące ⁽⁴⁾ zostało poddane szczepieniu przeciwko wirusowi pryszczycy typu A, O i C szczepionką zawierającą martwe wirusy, oficjalnie zatwierdzoną i kontrolowaną ⁽¹⁾;
 - w przewidzianym terminie 10 dni ⁽⁴⁾ podano mu oficjalnie dopuszczoną i kontrolowaną w kraju wysyłki i oficjalnie uznaną w kraju przeznaczenia surowicę przeciw pryszczycy ⁽¹⁾;

c) pochodzi z pogłowa bydła oficjalnie uznanego za wolne od gruźlicy: wykonana w przewidzianym terminie 30 dni ⁽⁴⁾ śródskórna próba tuberkulinowa dała wynik negatywny;

d) $\frac{\text{oficjalnie uznanego za wolne od brucelozy}^1}{\text{wolnego od brucelozy}^1}$ pochodzi z pogłowa bydła;

w wyniku przeprowadzonego w przewidzianym terminie 30 dni ⁽⁴⁾ badania metodą aglutynacji surowicy stwierdzono miano przeciwciał poniżej 30 j.m./ml;

e) nie wykazuje żadnych klinicznych objawów zapalenia wymion i w wyniku analizy – powtórnej analiza ⁽¹⁾ mleka tej krowy przeprowadzonej w przewidzianym terminie 30 dni ⁽⁴⁾ nie stwierdzono jakichkolwiek charakterystycznych objawów stanów zapalnych lub występowania mikroorganizmów chorobotwórczych – ponadto w przypadku drugiej analizy nie stwierdzono obecności antybiotyków ⁽¹⁾;

f) przez okres ostatnich 30 dni ⁽⁴⁾ przebywało w gospodarstwie znajdującym się na obszarze Państwa Członkowskiego wysyłki, w którym w tym okresie oficjalnie nie stwierdzono występowania żadnych chorób zakaźnych bydła podlegających obowiązkowemu zgłoszeniu w rozumieniu przepisów obowiązujących w handlu wewnątrzspółnotowym.

Ponadto gospodarstwo znajdujące się w centrum strefy wolnej od chorób zakaźnych i zgodnie z oficjalnymi stwierdzeniami jest od trzech ostatnich miesięcy ⁽⁴⁾ wolne od pryszczycy i brucelozy bydła;

g) zostało nabyte:

- w gospodarstwie ⁽¹⁾;
- na rynku zwierząt hodowlanych lub produkcyjnych, z którego zgodnie z posiadanym pozwoleniem można dokonywać wysyłki do innego Państwa Członkowskiego ⁽¹⁾;

h) zostało przewiezione bezpośrednio:

- przechodząc/nie przechodząc ⁽¹⁾ przez punkt zgromadzenia,
- z gospodarstwa na rynek i z rynku ⁽¹⁾; dokładnie na miejsce załadunku nie mając pośredniej lub bezpośredniej styczności ze zwierzętami innymi niż zwierzęta hodowlane lub przeznaczone do produkcji, z gatunku bydła lub trzody chlewnej, spełniające warunki określone dla handlu wewnątrzspółnotowego, z wykorzystaniem środków transportu i załadunku, które zostały uprzednio oczyszczone i poddane dezynfekcji przy użyciu urzędowo dopuszczonego środka odkażającego.

Dokładne miejsce załadunku znajduje się w centrum strefy wolnej od zwierzęcych chorób zakaźnych.

V. O ile zaistnieje taka potrzeba potrzebną zgodę dotyczącą:

Punktu IV1 lit. b) tiret drugie ⁽¹⁾

Punktu IV1 lit. d) tiret drugie ⁽¹⁾

wydaje: $\frac{\text{kraj przeznaczenia}^1}{\text{kraj przeznaczenia i kraj lub kraje tranzytu}^1}$.

VI. Niniejsze świadectwo jest ważne przez okres 10 dni licząc od dnia załadunku.

Pieczczęć: Sporządzono w dnia o godz
(dzień załadunku)

Okręgowy dyrektor służb weterynaryjnych ⁽³⁾

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

⁽²⁾ W przypadku kolei i samochodów ciężarowych należy podać numer rejestracyjny, a w przypadku samolotów numer lotu.

⁽³⁾ W Belgii: „Inspecteur vétérinaire”; we Francji: „Directeur départemental des services vétérinaires”; w Niemczech: „Beamteter Tierarzt”; we Włoszech: „Veterinario provinciale”; w Luksemburgu: „Inspecteur vétérinaire”; w Holandii: „Distriktsinspecteur”.

⁽⁴⁾ Termin ten odnosi się do dnia załadunku.

WZÓR II

ŚWIADECTWO ZDROWIA ⁽¹⁾Dla celów handlu między Państwami Członkowskimi EWG — bydło przeznaczone do uboju ⁽²⁾

Nr:

Kraj wysyłki

Ministerstwo

Urząd

Wydział

Numer (fakultatywnie)

I. Ilość zwierząt

II. Identyfikacja zwierząt:

Numer seryjny	Krowa, byk, wół, jałówka, cielę	Urzędowe kolczykowanie i inne znaki lub opisy
.....
.....
.....
.....
.....

III. Pochodzenie zwierząt:

Numer seryjny zgodnie z pkt II	Zwierzęta
	— co najmniej od 3 miesięcy przed dniem załadunku przebywały na obszarze Państwa Członkowskiego wysyłki; — w wieku poniżej 3 miesięcy, przebywały na obszarze Państwa Członkowskiego wysyłki ⁽³⁾ od dnia narodzin

IV. Przeznaczenie zwierzęcia:

Zwierzęta zostaną wysłane z.....
(miejsce wysyłki)do.....
(kraj i miejsce przeznaczenia)koleją ⁽¹⁾ — samochodem ciężarowym ⁽¹⁾ — samolotem ⁽¹⁾ — statkiem ⁽³⁾

Nazwa i adres wysyłającego

Nazwa i adres jego pełnomocnika (w zależności od przypadku)

.....

Prawdopodobne miejsce przekroczenia granicy (punkt graniczny)

Nazwa i adres odbiorcy

V. Informacje dotyczące zdrowia:

Ja, niżej podpisany okręgowy dyrektor służb weterynaryjnych ⁽³⁾, zaświadczam, że opisane powyżej zwierzęta spełniają następujące warunki:

a) — Zostały w tym dniu poddane badaniu i nie stwierdzono u nich żadnych klinicznych objawów chorobowych;

b)⁶ — w przewidzianym terminie nie później niż 15 dni i nie wcześniej niż 12 miesięcy ⁽⁷⁾ zostały poddane szczepieniu przeciwko wirusowi pryszczycy typu A, O i C szczepionką zawierającą martwe wirusy, oficjalnie zatwierdzoną i kontrolowaną ⁽³⁾;

— w przewidzianym terminie 10 dni podano im oficjalnie dopuszczoną i kontrolowaną w kraju wysyłki i oficjalnie uznaną w kraju przeznaczenia ⁽³⁾ surowicę przeciw pryszczycy,

— nie zostały zaszczepione ani nie podano im surowicy ⁽³⁾;

c)⁸ — Pochodzą z pogłowia bydła oficjalnie uznanego za wolne od gruźlicy ⁽³⁾,

— nie pochodzą z pogłowia bydła oficjalnie uznanego za wolne od gruźlicy; wykonana w przewidzianym terminie 30 dni ⁽⁴⁾ śródskórna próba tuberkulinowa dała wynik:

negatywny³

pozytywny;

d) — pochodzą z pogłowia bydła
oficjalnie uznanego za wolne od brucelozy³
wolnego od brucelozy³

— nie pochodzą

ani z pogłowia bydła oficjalnie uznanego za wolne od brucelozy ani z pogłowia wolnego od brucelozy; wynik serologicznej próby aglutynacyjnej na brucelozę przeprowadzonej w przewidzianym terminie 30 dni ⁽²⁾

jest niższy od 30 j.m./ml³
jest równy lub wyższy od 30 j.m./ml³;

e) nie chodzi o zwierzęta, które mają zostać wyeliminowane w ramach krajowego programu likwidowania chorób zakaźnych;

f) pochodzą z gospodarstwa znajdującego się na obszarze Państwa Członkowskiego wysyłki, w którym w okresie ostatnich 30 dni ⁽³⁾ nie stwierdzono występowania żadnych chorób zakaźnych bydła podlegających obowiązkowemu zgłoszeniu w rozumieniu przepisów obowiązujących w handlu wewnątrzspółnotowym.

Gospodarstwo znajduje się w centrum strefy wolnej od chorób zakaźnych; ponadto w okresie ostatnich trzech miesięcy w gospodarstwie tym nie stwierdzono oficjalnie przypadków pryszczycy ani brucelozy bydła ⁽⁷⁾;

g) zostały nabyte

— w gospodarstwie ⁽³⁾

— na rynku zwierząt hodowlanych lub produkcyjnych, z którego zgodnie z posiadanym pozwoleniem można dokonywać wysyłki do innego Państwa Członkowskiego ⁽³⁾;

h) Zostało przewiezione bezpośrednio przechodząc – nie przechodząc ⁽¹⁾ – przez punkt zgromadzenia

z gospodarstwa
z gospodarstwa na rynek i z rynku³

dokładnie na miejsce załadunku nie mając pośredniej lub bezpośredniej styczności ze zwierzętami innymi niż zwierzęta hodowlane lub przeznaczone do produkcji, z gatunku bydła lub trzody chlewnej, spełniające warunki określone dla handlu wewnątrzspółnotowego, z wykorzystaniem środków transportu i załadunku, które zostały uprzednio oczyszczone i poddane dezynfekcji przy użyciu urzędowo dopuszczonego środka odkażającego.

Dokładne miejsce załadunku znajduje się w centrum strefy wolnej od zwierzęcych chorób zakaźnych.

Numer seryjny
zgodnie z pkt II

Numer seryjny
zgodnie z
pkt II

VI.⁽⁶⁾ *O ile zaistnieje taka potrzeba potrzebną zgodę dotyczącą:*

Punktu V lit. b) tiret drugie i trzecie ⁽³⁾;

Punktu V lit. c) (reakcja pozytywna) ⁽³⁾;

Punktu V lit. d) (miano przeciwciał równe lub wyższe od 30 j.m./ml) ⁽³⁾ wydaje:

kraj przeznaczenia
kraj przeznaczenia i kraj lub kraje tranzytu³

VII. *Niniejsze świadectwo jest ważne przez okres 10 dni licząc od dnia załadunku*

Pieczczę: Sporządzono w dn..... o godz
(dzień załadunku)

Okręgowy dyrektor służb weterynaryjnych

-
- (¹) Świadectwo zdrowia może zostać wystawione tylko na liczbę zwierząt, które przewożone są w jednym wagonie, samochodzie ciężarowym lub samolocie i pochodzą od tego samego wysyłającego oraz przeznaczone są dla tego samego odbiorcy; przy przewozie statkiem świadectwo zdrowia musi zostać wystawione dla każdej grupy 10 zwierząt.
- (²) *Bydło przeznaczone do uboju:* bydło, które zaraz po wprowadzeniu do kraju przeznaczenia ma zostać bezpośrednio przewiezione do rzeźni lub na rynek sąsiadujący z rzeźnią, którego regulamin pozwala na wyprowadzenie wszystkich zwierząt, w szczególności po zakończeniu handlu, tylko do rzeźni upoważnionej do tego przez właściwy organ centralny.
- (³) Niepotrzebne skreślić
- (⁴) W przypadku wagonów i samochodów ciężarowych należy podać numer rejestracyjny, a w przypadku samolotów numer lotu
- (⁵) W Belgii: „Inspecteur vétérinaire”; we Francji: „Directeur départemental des services vétérinaires”; w Niemczech: „Beamteter Tierarzt”; we Włoszech „Veterinario provinciale”; w Luksemburgu „Inspecteur vétérinaire”; w Holandii: „Distriktsinspecteur”.
- (⁶) W przypadku cieląt w wieku poniżej 4 miesięcy informacji określonych w pkt V lit. b), c) i d) i pkt VI niniejszego świadectwa nie podaje się.
- (⁷) Termin ten odnosi się do dnia załadunku.
-

WZÓR III

ŚWIADECTWO ZDROWIA

Do celów handlu między Państwami Członkowskimi EWG — Trzoda chlewna hodowlana lub produkcyjna

Nr

Kraj wysyłki

Ministerstwo

Urząd

Wydział

Numer (fakultatywnie)

I. Identyfikacja zwierzęcia:

Rasa Płeć Wiek

Urzędowe kolczykowanie

Inne znaki lub opisy

II. Pochodzenie zwierzęcia:

Zwierzę

— co najmniej od 6 miesięcy przed dniem załadunku przebywało na obszarze Państwa Członkowskiego wysyłki ⁽¹⁾

— w wieku poniżej 6 miesięcy, przebywało na obszarze Państwa Członkowskiego wysyłki od dnia narodzin;

III. Przeznaczenie zwierzęcia:Zwierzę wysyłane z
(miejsce wysyłki)do
(kraj i miejsce przeznaczenia)koleją ⁽²⁾ — samochodem ciężarowym ⁽²⁾ — samolotem ⁽²⁾ — statkiem ⁽¹⁾

Nazwa i adres wysyłającego

Nazwa i adres jego pełnomocnika (w zależności od przypadku)

Prawdopodobne miejsce przekroczenia granicy (punkt graniczny)

Nazwa i adres pierwszego odbiorcy

IV. Informacje dotyczące zdrowia:Ja, niżej podpisany okręgowy dyrektor służb weterynaryjnych ⁽³⁾, zaświadczam, że opisane powyżej zwierzę spełnia następujące warunki:

- zostało w tym dniu poddane badaniu i nie stwierdzono u niego żadnych klinicznych objawów chorobowych;
- pochodzi z pogłowia trzody chlewnej wolnego od brucelozy I w wyniku przeprowadzonego w przewidzianym terminie 30 dni ⁽⁴⁾ badania metodą aglutynacji surowicy stwierdzono miano przeciwciał poniżej 30 j.m./ml ⁽¹⁾ ⁽⁵⁾;

WZÓR IV

ŚWIADECTWO ZDROWIA (1)
do celów handlu między Państwami Członkowskimi EWG — trzoda
chlewna przeznaczona do uboju (2)

Nr

Kraj wysyłki

Ministerstwo

Urząd

Wydział

Numer(fakultatywnie)

I. Ilość zwierząt

II. Identyfikacja zwierząt:

Numer seryjny	Świnie lub prosięta	Urzędowe kolczykowanie i inne znaki lub opisy
.....
.....
.....
.....
.....

III. Pochodzenie zwierząt:

Numer seryjny zgodnie z pkt II

Zwierzęta

— co najmniej od 3 miesięcy przed dniem załadunku przebywały na obszarze Państwa Członkowskiego wysyłki (3),

— w wieku poniżej 3 miesięcy, przebywały na obszarze Państwa Członkowskiego wysyłki (3) od dnia narodzin.

IV. Przeznaczenie zwierząt:

Zwierzęta zostaną wysłane z

(miejsce wysyłki)

do

(kraj i miejsce przeznaczenia)

koleją (4) – samochodem ciężarowym (4) – samolotem (4) – statkiem (3)

Nazwa i adres wysyłającego

Nazwa i adres jego pełnomocnika (w zależności od przypadku):

Prawdopodobne miejsce przekroczenia granicy (punkt graniczny)

Nazwa i adres odbiorcy

V. Informacje dotyczące zdrowia:

Ja, niżej podpisany okręgowy dyrektor służb weterynaryjnych ⁽⁵⁾, zaświadczam, że opisane powyżej zwierzęta spełniają następujące warunki:

- a) zostały w tym dniu poddane badaniu i nie stwierdzono u nich żadnych klinicznych objawów chorobowych;
- b) nie chodzi o zwierzęta, które mają zostać wyeliminowane w ramach krajowego programu likwidowania zakaźnych chorób trzody chlewnej;
- c) zostały nabyte:
 - w gospodarstwie znajdującym się na obszarze Państwa Członkowskiego wysyłki, w którym od co najmniej 30 dni ⁽⁶⁾ oficjalnie nie stwierdzono występowania żadnych chorób zakaźnych trzody chlewnej podlegających obowiązkowemu zgłoszeniu w rozumieniu przepisów obowiązujących w handlu wewnątrzwspólnotowym
 - Ponadto gospodarstwo znajduje się w centrum strefy wolnej od chorób zakaźnych, który, zgodnie z urzędowymi ustaleniami, w okresie ostatnich trzech miesięcy ⁽⁶⁾ jest wolny od pryszczycy, brucelozы bydła i trzody chlewnej, pomoru i paraliżu zakaźnego (choroby cieszyńskiej) ⁽³⁾.
 - na rynku zwierząt przeznaczonych do uboju, z którego zgodnie z posiadanym pozwoleniem można dokonywać wysyłki do innego Państwa Członkowskiego ⁽³⁾;

d) Zostały przewiezione bezpośrednio

przechodząc/nie przechodząc ⁽¹⁾ przez punkt zgromadzenia

z gospodarstwa
z gospodarstwa na rynek i z rynku ³

dokładnie na miejsce załadunku nie mając pośredniej lub bezpośredniej styczności ze zwierzętami innymi niż zwierzęta przeznaczone do uboju z gatunku bydła lub trzody chlewnej, spełniające warunki określone dla handlu wewnątrzwspólnotowego, z wykorzystaniem środków transportu i załadunku, które zostały uprzednio oczyszczone i poddane dezynfekcji przy użyciu urzędowo dopuszczonego środka odkażającego.

Dokładne miejsce załadunku znajduje się w centrum strefy wolnej od zwierzęcych chorób zakaźnych.

VI. Niniejsze świadectwo jest ważne przez okres 10 dni licząc od dnia załadunku.

Pieczęć: Sporządzono w dn o godz
(dzień załadunku)

(Okręgowy) dyrektor służb weterynaryjnych ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Świadectwo zdrowia może zostać wystawione tylko na liczbę zwierząt, które przewożone są w jednym wagonie, samochodzie ciężarowym lub samolocie i pochodzą od tego samego wysyłającego oraz przeznaczone są dla tego samego odbiorcy; przy przewozie statkiem świadectwo zdrowia musi zostać wystawione dla każdej grupy 10 zwierząt.

⁽²⁾ Trzoda chlewna przeznaczona do uboju: trzoda chlewna, która zaraz po wprowadzeniu do kraju przeznaczenia ma zostać bezpośrednio przewieziona do rzeźni lub na rynek sąsiadujący z rzeźnią, którego regulamin pozwala na wyprowadzenie wszystkich zwierząt, w szczególności po zakończeniu handlu, tylko do rzeźni upoważnionej do tego przez właściwy organ centralny.

⁽³⁾ Niepotrzebne skreślić.

⁽⁴⁾ W przypadku wagonów i samochodów ciężarowych należy podać numer rejestracyjny, a w przypadku samolotów numer lotu.

⁽⁵⁾ W Belgii: „Inspecteur vétérinaire”; we Francji: „Directeur départemental des services vétérinaires”; w Niemczech: „Beamteter Tierarzt”; w Włoszech: „Veterinario provinciale”; w Luksemburgu: „Inspecteur vétérinaire”; w Holandii: „Distriktsinspecteur”.

⁽⁶⁾ Termin ten odnosi się do dnia załadunku.